

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6/2545

นาย สุน กอจิตตวนิจโจทก์ นาย ยุทธนา สุทธิกิตติบุตร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 198 ทวิ, พ.ร.บ.การเล่นแชร์ฯ มาตรา 5, ป.พ.พ. มาตรา 150, ป.วิ.พ. มาตรา 245, พ.ร.บ.การเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 5

## ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อวงแชร์ที่เป็นมูลหนี้ในการส่งจ่ายเช็คพิพาทมีห้างหุ้นส่วนจำกัดพ. ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ อันต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ฯ มาตรา 5 นิติกรรมการเล่นแชร์ดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 เช็คพิพาทจึงไม่มีมูลหนี้ที่จะบังคับได้ตามกฎหมาย โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้ส่งจ่ายรับผิดชอบเช็คพิพาทและการที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 ในฐานะผู้สละหลังให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ใช้เงินตามเช็คพิพาทดังกล่าวแก่โจทก์ซึ่งเป็นหนี้อื่นไม่อาจแบ่งแยกได้ แม้จำเลยที่ 1 ฎีกาเพียงผู้เดียว ศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาให้มีผลถึงจำเลยที่ 2 ที่มีได้ฎีกาด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 245(1) ประกอบมาตรา 247

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้ทรงเช็คธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน) สาขางามวงศ์วานจำนวน 6 ฉบับ ฉบับละ 100,000 บาท ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2540 วันที่ 11 ธันวาคม 2540 วันที่ 10 มกราคม 2541 วันที่ 10 มกราคม 2541 วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2541 และวันที่ 10 มีนาคม 2541 โดยมีจำเลยที่ 1 เป็นผู้ลงลายมือชื่อส่งจ่าย และจำเลยที่ 2 เป็นผู้ลงลายมือชื่อสละหลังเพื่อชำระหนี้ค่าแชร์ให้แก่โจทก์ แต่ธนาคารตามเช็คได้ปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2540 วันที่ 11 ธันวาคม 2540 วันที่ 12 มกราคม 2541 วันที่ 12 มกราคม 2541 วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2541 และวันที่ 10 มีนาคม 2541 ตามลำดับ โจทก์คิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงินตามเช็คแต่ละฉบับ นับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน คิดถึงวันฟ้องเป็นดอกเบี้ย 35,997 บาท รวมต้นเงินและดอกเบี้ย 635,997 บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 635,997 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงิน 600,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จจำเลยที่ 1 ให้การว่า จำเลยที่ 1 ส่งจ่ายเช็ค 6 ฉบับไปในการเล่นแชร์ 2 วงให้แก่จำเลยที่ 2 ในฐานะเป็นผู้กระทำการแทนหรือตัวแทนของห้างหุ้นส่วนจำกัดอุดมชัย พี.เอส.ที. เทรดดิ้ง ซัพพลาย ซึ่งเป็นนายวงแชร์และจัดให้มีการเล่นแชร์ โดยมีได้ส่งจ่ายเช็คเหล่านั้นให้แก่โจทก์ แต่โจทก์รับโอนเช็คมาจากจำเลยที่ 2 โดยคบคิดกันฉ้อฉลจำเลยที่ 1 ทั้งนี้เพราะโจทก์รับเช็คมาจากจำเลยที่ 2 ภายหลังวงแชร์ได้ล้มไปแล้วโจทก์จึงมิใช่ผู้ทรงเช็คโดยสุจริตและชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีอำนาจฟ้องกฎหมายห้ามมิให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์แชร์แต่ละวงมีจำนวนเงินทุนกองกลางต่อ 1 วงรวมกันสูงกว่า 300,000 บาท นอกจากนั้นยังเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์วงอื่นอีก เมื่อรวมกันแล้วมากกว่า 3 วงและมีสมาชิกวงแชร์รวมกันทุกวงมากกว่า 30 คน ไม่สามารถฟ้องร้องบังคับกันได้ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ขอให้ยกฟ้องจำเลยที่ 2 ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณาศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 635,997 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ

7.5 ต่อปีของต้นเงิน 600,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จจำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้เป็นยุติว่าห้างหุ้นส่วนจำกัดอุดมชัย พี.เอส.ที. เทรดิงซัพพลาย ซึ่งมีจำเลยที่ 2 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการกระทำการเป็นนายวงแชร์ 2 วง โจทก์และจำเลยที่ 1 เป็นลูกวงแชร์ทั้งสองวงดังกล่าวเมื่อต้นปี 2540 จำเลยที่ 1 ประมูลแชร์ทั้งสองวงได้และรับเงินจากโจทก์ไปแล้วได้ส่งจ่ายเช็คพิพาทรวม 6 ฉบับโดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้สักรหัสเพื่อชำระหนี้ค่าแชร์ให้แก่โจทก์ เช็คแต่ละฉบับส่งจ่ายเงินจำนวน 100,000 บาท ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2540 วันที่ 11 ธันวาคม 2540 วันที่ 10 มกราคม 2541 วันที่ 10 มกราคม 2541 วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2541 และวันที่ 10 มีนาคม 2541 ตามลำดับเมื่อถึงกำหนดชำระเงิน ธนาคารตามเช็คได้ปฏิเสธการจ่ายเงินทุกฉบับคดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ว่าเมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดอุดมชัย พี.เอส.ที. เทรดิงซัพพลายกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 5 ที่ห้ามมิให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์แล้ว สัญญาเล่นแชร์ย่อมเป็นโมฆะและโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 1 ให้ต้องรับผิดชอบชำระหนี้ตามเช็คพิพาทแก่โจทก์ตามฟ้องนั้น เห็นว่า เมื่อวงแชร์ทั้งสองวงที่เป็นมูลหนี้ในการส่งจ่ายเช็คพิพาททั้งหมดฉบับมีห้างหุ้นส่วนจำกัดอุดมชัย พี.เอส.ที. เทรดิงซัพพลาย ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ อันต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 5 นิติกรรมการเล่นแชร์ทั้งสองวงจึงตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 เช็คพิพาททั้งหมดฉบับจึงไม่มีมูลหนี้ที่จะบังคับได้ตามกฎหมายโจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้ส่งจ่ายรับผิดชอบชำระหนี้ตามเช็คพิพาททั้งหมดฉบับและคดีนี้โจทก์ฟ้องให้จำเลยที่ 2 ในฐานะผู้สักรหัสร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ใช้เงินตามเช็คพิพาททั้งหมดฉบับดังกล่าวแก่โจทก์ ซึ่งเป็นหนี้อันไม่อาจแบ่งแยกได้ แม้จำเลยที่ 1 ฎีกาแต่เพียงผู้เดียว เมื่อเช็คพิพาททั้งหมดฉบับตามฟ้องไม่มีมูลหนี้จำเลยที่ 1 ไม่ต้องรับผิดชอบ ศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาให้มีผลถึงจำเลยที่ 2 ที่ไม่ได้ฎีกาด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 245(1) ประกอบมาตรา 247 ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟ้องขึ้น"พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

## องค์คณะ

ไพศาล เจริญวุฒิ · วิเทพ ศิริพากย์ · ม.ล.ไกรฤกษ์ เกษมสันต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6/2545>